

דבר ראש העיר קריית-מוצקין מר חיים צורי

משפחות יקרות,

אלבום זיכרון זה לידתו במחוייבותנו האישית כלפיכם, המשפחות השכולות, תושבי קריית מוצקין, הורים, רעיות, ילדים ואחים, אשר הקריבו את היקר מכל במלחמות ישראל.

כאבכם לא רק שאינו נמוג, אלא בחלוף השנים הוא גובר והופך קשה יותר משנה לשנה, בוודאי במועד זה הסמוך ליום הזיכרון הכללי לחללי צה"ל.

המעט שאנו יכולים לסייע בידכם הוא לשמר את זכרם של החללים באלבום זה המציג אירועים, עשייה ותחנות שונות בחייהם הצעירים של הבן או הבת.

תלמידי בתי"ס "אורט" קריית מוצקין, בנות "אולפנא סגולה" וצוות הסטודנטים ממכללת "שאק" נענו ליזמה המשותפת של עיריית קריית מוצקין ובית "יד לבנים", בהנחייתו של מר מיכאל ויצמן, וביקרו בבתיכם לקבל חומרים ומקורות לעריכת האלבום. דמותם של הנופלים נשקפת בספר זה.

אציין בסיפוק את היענותם היוצאת מן הכלל של התלמידים והתלמידות להשתתף במפעל חשוב זה. הקשר שנוצר עמכן, משפחות יקרות, היה רב משמעות בעבורם והותיר בהם רישום עמוק.

משוכנע אני כי קשר זה היה גם לכם מקור לסיפוק ולנחמת מה, מעצם העובדה כי נציגי הדור הצעיר תורמים ומסייעים להנציח את הנופלים והנופלות, משימה שלא הייתה פשוטה להם כלל וכלל.

בשם עיריית קריית מוצקין, הנני מודה לכם על שיתוף הפעולה ומאחל לכם בריאות ואריכות ימים.

שלכם,

חיים צורי, ראש העיר

ערב יום הזיכרון תשע"ב
מאי 2012

דבר יו"ר "יד לבנים" קרית מוצקין מר מיכאל וייצמן

אחי ואחיותי משפחת השכול היקרה,

השכול והכאב על אובדן הבנים והבנות, שנפלו במערכות ישראל, הינו כאב אישי ויום יומי שלנו המשפחות.

טובי בנינו ובנותינו חרפו את נפשם בעוז ובגבורה, למען עצמאותה וביטחונה של מדינת ישראל, בה הם נפלו במסע ארוך לביצור ביטחונה, בקרבות, באימונים, בתאונות ומשימות הביטחון השוטף.

במותם הנחילו לנו יקירנו, מורשת הטבועה עמוק בלב כולנו-מורשת הגבורה, הרעות והקרבה. את המשמעת האמיתית של "לתת את הכל", רק אנחנו המשפחות יודעים.

אין כאב עמוק יותר מכאב השכול. מסורת הגבורה ומסירות הנפש של הבנים והבנות מפעמת בנו ומנחה את דרכנו. היא מחייבת את כולנו לזכור, כי בזכותם קיימת מדינתנו. לאורה של מורשת זו נמשיך לחזק, להנציח ולזכור את בנינו ובנותינו לעד.

אנו מעלים על נס, תרומתם רבת החשיבות של המתנדבים, בני הנוער, תלמידי ביה"ס "אורט" מוצקין, תלמידות האולפנא וצוות הסטודנטים, להנחלת מורשתם ופועלם של יקירנו בני הקריה, בשיתוף רשות העירייה, מחלקת החינוך ומנהלי בתי הספר.

זכר בנינו ובנותינו, חתום וחקוק בליבנו לעולמי עולמים!
יהי זכרם ברוך!

חיזקו ואימצו.

שלכם,
מיכאל וייצמן, יו"ר "יד לבנים"
וחבר מועצת העיר קרית מוצקין

רב"ט (אליהו) יורם אמסלם הי"ד
י"א באייר תשכ"ג-ג"ח באייר תשמ"ו
02.05.1963-05.06.1986
בן 23 בנפלו
מקום מנוחתו
בית העלמין צור שלום-חלקה צבאית קריית ביאליק

"החיילים הצעירים שמתו לא ידברו ובכל זאת יישמע קולם..."

חיים גורי

יורם

מילים: עלי מוהר
לחן: יהודה פוליקר
הוא נשאר בן עשרים
והזמן חלף,
זמן שלא נגע בפניו,
זמן בלעדיו

הוא אבד בחולות
עד היום לא שב
רק עכשיו אפשר לדבר
רגע אליו

יורם, תגיד לי אתה
מה עושים עם חבר שכמותך
מה עושים עם מותך
עם זכרון היותרך

יורם, תגיד לי אתה
מה עושים עם חבר שכמותך
שלא שם ולא פה
שהיה ואינו
ובכל זאת ישנו

כי עם הזמן זה דעך
הכאב שכך
לפעמים גם פצע ישן
שב ונפתח

יורם, תגיד לי אתה
מה עושים עם חבר שכמותך
מה עושים עם מותך

רב"ט (אליהו) יורם אמסלם ז"ל, נולד בי"א באייר תשכ"ג, 02.05.1963 בבית החולים בנהרייה.
יורם נולד כבן שלישי להוריו כרמלה ונתן.

כרמלה עלתה ארצה עם משפחתה מהעיר אושדה שבמרוקו כאשר הייתה בת שבע עשרה וחצי.

כעבור שנה, נתן, שבמקורו היה אלג'ירי, עלה ארצה לבדו (לאחר שביקר בארץ בעבר) מצרפת.

בשנת 1957, כאשר כרמלה הייתה בת תשע עשרה ונתן מבוגר ממנה בתשע שנים, נישאו השניים לאחר שהכירו בארץ.

כעבור זמן מה, נולד בנם הבכור של כרמלה ונתן, מרדכי (מוטי), וכעבור שנה וחצי נולד גם בנם השני, משה.

יורם, בן הזקונים, נולד שלוש שנים לאחר מכן.

יורם נקרא אליהו על שם סבה של כרמלה, אליהו (סבא-רבא של יורם), את השם יורם, שבו נקרא מאז, בחר לו נתן אביו.

כשנולד יורם, התגוררו הוא ומשפחתו בעכו.
נתן, שהיה במקור אלג'ירי ועלה מצרפת לאחר שהתגורר שם שנים רבות, רצה לגור בקריות
או לחזור לצרפת.
לכן, בשנת 1968, כשהיה יורם כבן חמש, עברה המשפחה לגור בקריית ביאליק.

יורם למד והתחנך בבית הספר היסודי "הבונים".
הוא היה נער מפותח וחברותי מאוד ואהב מאוד לצייר ולארגן אירועים חברתיים.
יורם השתייך לתנועת הנוער "מחנות העולים" והיה פעיל במועדון ספורט לפיתוח הכושר הגופני.

בגיל שתיים עשרה, כאשר יצא עם אופניו ממרכז תנועת הנוער "מחנות העולים" שברחוב דפנה בקריית ביאליק, פגע ביוזם רכב שחלף ברחוב. יוזם הועף מאופניו לגובה רב ולמזלו הוא נחת על גג הרכב ורק אחר כך החליק אל המדרכה. יוזם ריסק את ידו וניצל מפגיעה חמורה יותר שהייתה עלולה להיווצר אילולא היה נוחת על גג הרכב. יוזם החלים בצורה יפה מפגיעתו ביד, בזכות אהבתו לספורט ופיתוח הגוף. (הפגיעה ביד לא מנעה מיוזם להתגייס לצבא בפרופיל 97).

יוזם חוגג בר מצווה בכותל המערבי

בעקבות התאונה, החלו הילדים בסביבתו של יוזם ללעוג לו ולכנותו "ציפור" (מכיוון שהרכב העיף אותו גבוה). עקב הקנטות אלו התקשה יוזם לחזור לשגרה ולכן החליט לעזוב את הבית לזמן מה בניסיון לשנות את אורח חייו. כרמלה ונתן התקשו לאפשר לבנם הצעיר לצאת מהבית בשלב מוקדם זה של חייו, במיוחד לאור העובדה שמשפחת אמסלם לא הייתה משפחה כל כך גדולה ולכן חסרונו של יוזם יורגש באופן בולט. בלב כבד, לאחר הפצרות רבות מיוזם, נתנו ההורים את אישורם לעזיבת יוזם לקיבוץ מכיוון שרצו בטובתו. שנה לאחר התאונה, עזב יוזם את בית הוריו ועבר לגור בקיבוץ בית זרע אצל משפחה מאמצת. יוזם היה מבקר את הוריו במהלך החגים אך את רוב חייו ניהל בקיבוץ. יוזם גר בקיבוץ שנה אחת בלבד ואז חזר לביתו והמשיך את מסלול חייו הרגיל בבית הספר "אורט" בקריית ביאליק.

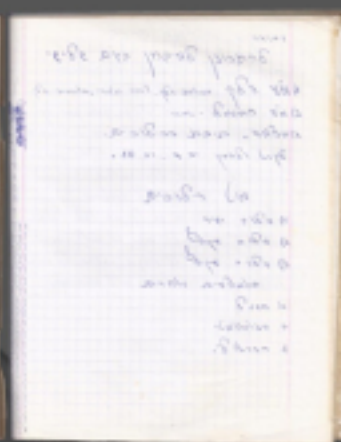
יוזם וחברים

יורם היה אתלט, חסון ושרירי
 והיה יותר גבוה...
 אפילו מאחיו - 1.83.
 הוא היה ילד חרוץ, צנוע, אהוב ונערץ.
 הוא הרבה לקרוא,
 התעניין בספרי רפואה ואמנות
 והשקיע את מיטב כספו
 ברכישת ספרים בנושאים אלה.

יורם היה ילד חברותי מאוד, אהוב ונערץ על ידי חבריו ואהב לארגן אירועים חברתיים.
 ליורם היה חיוך מופנם שהקסים את כל סובביו.
 יורם היה מנהיג באופיו. הוא הדריך בתנועת הנוער "מחנות העולים".
 יורם הצטיין בלימודיו בבית הספר התיכון ובחר ללמוד במגמת מכאניקה.
 יורם בלט במיוחד במחברתו המסודרת ובכתב ידו היפה, שאליו נלוו ציורים ששרבט יורם
 במחברתו בכישרון רב.

בתחילת מאי 1981 התגייס יורם עם פרופיל 97 לחיל התותחנים, ליחידת מפק' גיס 446.

חיל התותחנים "תחכום ועוצמה"

חיל התותחנים הישראלי הוא חיל בזרוע היבשה של צה"ל, האחראי על הפעלת מערכות ארטילריה לטווח בינוני וארוך.

תפקידו של חיל התותחנים הוא לרכז את האש ביבשה.

ייעוד החיל מוגדר כ"השמדת ושיתוק כוחות אויב על ידי הפעלת מאמץ האש בקרב היבשה". לחיל שתי משימות יסוד:

1. סיוע אש קרוב לכוחות המתמרנים במקום, בזמן ובעוצמה הנדרשים.

2. שיתוק והשמדת מטרות אויב לעומק שדה הקרב היבשתי.

כומתת החיל היא בצבע טורקיז ודגל החיל בצבעי אדום-שחור.

חיל התותחנים מתבסס על שירות התותחנים של ההגנה שהוקם ב-12 במרץ 1948.

בתקופת שירותו, לקה אביו של יורם בליבו.

בזמן שאביו היה חולה מאוד, יורם ביקש ממפקדיו לעבור לבסיס יותר קרוב לאביו, כדי לעזור לו.

הצבא לא נענה לבקשתו, ולאחר שיורם עשה קצת בעיות, הוא נשלח לכלא הצבאי.

ביום שבו אביו נפטר, הגיע לתאו חייל ואמר לו "אמסלם, לך הביתה, אבא שלך מת".

הצבא שיחרר את יורם לביתו בלי שום עזרה. לא הכנה או עזרה ואף לא סיוע בהגעה לביתו.

בלית ברירה, יורם החל לרוץ לביתו, בלי לחשוב באופן הגיוני בשל ההלם שקיבל מההודעה שנפלה עליו כרעם ביום בהיר.

למרות שיורם היה חזק ובריא, לאחר שרץ זמן מה הוא התעלף בשדה קוצים.

כשהתעורר יורם וגילה היכן הוא נמצא, לא ידע כמה זמן היה ללא הכרה.

בכוחותיו האחרונים הגיע יורם לכביש הראשי הקרוב. משם הגיע לביתו בדרך לא דרך, כאשר

הוא עוצר טרמפים, וכל זאת בזמן שמהדהדת בראשו המחשבה שאביו כבר אינו בין החיים.

לאחר המקרה הטראגי, יורם חלה בקיבתו. הוא החל להקיא והפסיק לאכול באופן סדיר.

יורם ואימו עברו מרופא לרופא ואף התאשפז מספר פעמים על מנת לאתר את מקור המחלה.

למרות המאמצים המרובים, מקור המחלה אינו ידוע עד היום.

יורם חוזר לשרת בצבא במחנה "כורדני" ושם הוא יורד במשקלו בצורה קיצונית.

בזמן מלחמת "שלום הגליל" מצאה עצמה כרמלה לבד, אחרי שהייתה מורגלת לנוכחותם של ארבעה גברים בבית.

בעלה נתן נפטר בשנת 1982, עוד לפני שהיה בן 53, 4 חודשים לפני פרוץ מלחמת שלום הגליל.

גם שלושת בניה של כרמלה לא היו בבית.

מוטי, האח הבכור, היה משוחרר מחיל הים. הוא היה בארצות הברית ועבד ב-ZIM כשפרצה מלחמת שלום הגליל.

משה הבן השני, היה במכללת תל חי, לאחר שהשתחרר גם הוא מהצבא. יורם בן הזקונים היה בשירותו הסדיר בזמן מלחמת "שלום הגליל" ולחם בלבנון.

יורם ואביו
בחק המשפחה

לאחר שיורם השתחרר משירותו הצבאי, הוא החל להשתקם בבית אימו ואף החל לעלות במשקל.

הוא עבד בינתיים כאינסטלטור ברפא"ל, שם עבדה אימו.

בראשית יוני 1986 יורם קיבל זימון לשירות מילואים אך שכח ממנו בשל השגרה העמוסה. שבוע לאחר יום הולדתו ה-23 של יורם, הטלפון מצלצל בבית משפחת אמסלם. כרמלה עונה. בצידו השני של הקו ביקשה קצינת קישור לשוחח עם יורם.

יורם התבייש לספר לקצינה ששכח מהצו.

היא ענתה לו שיוכל לספר זאת בפני בית המשפט הצבאי.

למחרת יורם הלך למילואים, למשפט צבאי.

השופט בבית הדין הצבאי סיפר לאחר מותו של יורם, שבכל ימיו שפט הרבה חיילים ומעולם לא סלח לאף אחד מהם.

כשהשופט ראה את פניו של יורם לראשונה, הוא לא היה מסוגל להענישו.

השופט שיחרר את יורם ושלח אותו לאפסנאות לקחת את הציוד שלו.

שלושה ימים אחרי הטלפון מקצינת הקישור, יורם שב אל ביתו בפעם האחרונה... באותו הזמן כרמלה לא הייתה בבית.

יורם כתב על טופס של הבנק פתק לאימו ובו רשם את מספרו וציין שלקח כסף מהקופה לאוטובוס.

מהרגע שנכנס לבסיס הצבאי ועד שהלך לעולמו, מעשיו האחרונים של יורם אינם וודאיים.

החקירה בדבר מותו של יורם, שהייתה בלתי ברורה, העלתה שככל הנראה יורם יצא מהש"ג על מנת להתפנות ונורה בטעות מאש כוחותינו.

זה קרה, מכיוון שהסיסמא שהייתה בזמן שיורם היה בשירות סדיר שונתה, ויורם לא ידע מהי הסיסמא החדשה...

מותו של יורם הותיר את המשפחה כואבת, לאחר שספגה מוות שני תוך תקופת זמן קצרה.

רב"ט (אליהו) יורם אמסלם ז"ל, נפל בעת מילוי תפקידו בכ"ח באייר תשמ"ו, 05.06.1986.
בן 23 בנפלו.

הוא הובא לקבורה בחלקה הצבאית בבית-העלמין בצור שלום.
יורם הותיר אחריו אם ושני אחים.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה:
"...יורם שהה במחיצתנו תקופה קצרה, התרשמנו מאופיו הנוח והליכותיו הנעימות. מפקדי
וח"לי היחידה אבלים וכואבים איתכם".

לזכרו של יורם הכניסו בני המשפחה ספר תורה לבית הכנסת "זמירות דוד" שבשכונת נווה גנים, קריית ביאליק.

כרמלה מספרת שהתלבטה רבות איך להנציח את זכרו של יורם בדרך הטובה ביותר, האם על ידי הכנסת ספר התורה או על ידי תרומת חדר ספורט מאובזר לבית ספר "אורט" שבו למד יורם (זאת בשל אהבתו הרבה של יורם לספורט ולפיתוח הגוף). כרמלה חלמה חלום שבו סבתה מפצירה בה לבחור באפשרות הראשונה של הכנסת ספר התורה, האפשרות העדיפה על כרמלה והחשובה יותר בעיניה. בעקבות חלום זה כרמלה התעקשה להכניס ספר תורה בכל זאת.

יד לכנים
חיפה

יורם אמסלם יורם זל
בן נתן ומסלה

נולד - י"א תשרי תשכ"ג
25/1963

נפטר - כ"ח באדר תשפ"ו
5/8/2016

חיל התחנתים

ס פ ר ת ו ר ה ו נ ב ר ש ת
ל ז כ ר ו ש ל א מ ס ל מ י ו ר מ ז' ל

■ בבית הכנסת "זמירות דוד", שכונת נווה גנים, קריית ביאליק.
נתרם בשנת 1968 על ידי המשפחה.

את ספר התורה מוציאים לקריאה בבית הכנסה בשבתות, בימי ראש
החודש ובחגים.

בהמשך, המשפחה אף תרמה "גביע נודד" לבית ספר "הבונים"- בית הספר היסודי שבו למד יורם הגביע עובר מדי שנה לקבוצה המנצחת במסגרת תחרויות ספורט בענף האתלטיקה הקלה, אותו מעניקה כרמלה בטקס מיוחד.

נ ב י ע נ ו ד ד
ל ז כ ר ו ש ל א מ ס ל מ י ו ר מ ז' ל

■ בני-הספר "הבונים", קריית ביאליק.
נתרם בשנת 1970 על ידי המשפחה.

הגביע פתח סדר ענה לקבוצה המנצחת במסגרת תחרויות ספורט, בענף
אתלטיקה קלה.
הטקס נערך באימת יומה יד לכנים בקריית ביאליק.

יורם אמסלם
כ"ח באייר תשמ"ו בן 23

לוח להנצחת
הנופלים
בית הספר
"הבונים"
קריית-ביאליק

כרמלה מספרת...

יורם היה חרוץ. כרמלה מספרת שהוא היה "הקופה של המשפחה" ועל אף שלא היה חסר לו, הוא התעקש לעבוד בחריצות לאחר לימודיו בבית הספר. יום אחד כרמלה הלכה לחנן הירקן שאצלו עבד יורם בקריית ביאליק והתעקשה שיפסיק להעסיק את יורם מכיוון שלא חסר לו כסף והרי היא עובדת על מנת שיוורם לא יעבוד. חנן הסביר לכרמלה שאין לו כל כוונה להעביד את יורם. כל שהוא רוצה זה שיוורם יהיה בסביבתו מכיוון שהוא היה "אוויר לנשימה" בשבילו. עד כדי כך אהב והעריך את יורם. יורם המשיך לעבוד בעבודות שונות ומזדמנות-מכירת פרחים בחגים ומשלוחי ירקות. כל אחד בבית שהיה צריך כסף ידע שיוכל למצוא כזה במגירה של יורם.

יורם היה ילד נקי ומסודר שאהב לאסוף דברים שונים ומגוונים, כמו קופסאות גפרורים, מטבעות, בולים ועוד עוד... הוא היה דואג שכל דבר שהוא עושה יהיה מושלם, גם אם זה היה לוקח לו הרבה מאוד זמן. כרמלה מספרת שהייתה תקופה שיוורם עבד תקופה ארוכה בחדרו, והיא הייתה טרודה בעסקי היום-יום ולא ידעה מה הוא עושה בחדרו. זה אף לא היה נראה לה מוזר מכיוון שיוורם היה רגיל לשהות בחדרו שעות מרובות מכיוון שהיה "ילד של בית". יורם היה כל-כך צנוע ועניו שאף לא סיפר לאימו על הציונים הגבוהים שקיבל בזכות עבודתו הרבה. יום אחד, כרמלה עלתה לאתי, השכנה מהקומה מעל (שספדה ליורם במכתב מרגש), כדי לשלם לוועד הבית. באותו זמן הוריה של אתי היו אצלה. אתי שמחה לקראת כרמלה ואמרה לה שהיא בדיוק מספרת על העבודה שיוורם הכין על יפן. כרמלה נדהמה. היא כלל לא ידעה על עבודת בנה, מכיוון שהיה צנוע, מופנם וביישן ולא התגאה בעבודתו. אתי סיפרה לכרמלה שהמורה של יורם לקחה את העבודה, שהייתה חוברת גדולה הכתובה בכתב ידו היפה והמסודר של יורם ("שהיה כמו רקמה") ובה היו מציוריו של יורם, והביאה אותה לחדר המורים. כל המורים נתנו ליורם ציונים גבוהים על עבודה זו, אפילו מורים שכלל לא לימדו אותו. בנוסף, בית הספר הזמין נציג ממשרד החינוך שצילם את העבודה.

יורם היה הבן הקטן ביותר וקשור מאוד לאימו. הקשר אף התחזק לאחר מות אביו. הם היו לבד לאחר המוות של נתן מכיוון שאחיו היו בחו"ל ובמכללה.

יורם לא עזב את אימו אף לא לרגע.

כרמלה מספרת שהיא הייתה צריכה לשקר ליורם ולומר לו שהיא יוצאת עם חברותיה ביזם שישי, אחרת הוא לא היה יוצא עם חברים ומשאיר אותה לבד.

יורם אהב ללכת עם שולי דודו ובני דודיו לדוג בעכו או בראש הנקרה.

שולי נהג לומר שליורם יש מזל גדול בדייג. איך שהיה זורק את החכה, מיד היה מוציא משהו מהמים.

כרמלה מספרת שמספר שנים לאחר מותו של יורם, פגש מכר שלו מהצבא (שלא ידע על מותו של יורם) את משה אחיו, שכלל לא הכיר אותו.

המכר החל לדבר עם משה ולחלוק איתו חוויות מהצבא מכיוון שטעה לחשוב שהוא יורם. עד כדי כך שני האחים היו דומים, גם כעבור שנים לאחר שהמכר דיבר כמה זמן, משה הבין את טעותו ואמר לו שהוא מצטער אך הוא אינו יורם אמסלם אלא אחיו.

משה אמר שיורם כבר אינו בין החיים. המכר כמעט והתעלף כאשר שמע זאת. הוא הצליח להיאחז בעץ כדי שלא יפול.

עוד מספרת כרמלה על הדמיון הרב שהיה בין האחים והחברות האמיצה שהייתה להם. בילדותם האחים הלכו יום אחד לקנות מהכסף שחסך יורם מכנסי ג'ינס לשניהם.

המוכר התבלבל וחשב שהם תאומים למרות שמשה היה מבוגר מיורם בכשלוש שנים וחצי.

יחד הם היו רוכבים על סוסים בקריית ביאליק.

מימין לשמאל: נתן, יורם, כרמלה ומשה

בדמעות כרמלה מספרת שכשחזר יורם משירותו הסדיר בצבא, החליטה לטפל בשיניו שהפריעו לכרמלה בהופעתו החיצונית המושלמת. למרות שהייתה המפרנסת היחידה בבית ולא היו בידיה האמצעים לטיפול זה. כשירם היה תינוק הוא השתמש בתרופת "האיסטון" נגד "ברונכיטי". התרופה השחירה את שיניו ולכן היה צורך בטיפול בשיניו. בסיום הטיפול, רופא השיניים היה כל-כך גאה בתוצאות, עד כדי כך ששלח מטופלים נוספים לביתו של יורם כדי שיבחנו את עבודתו המעולה. זמן מה לאחר סיום הטיפול הלך יורם לעולמו. כרמלה ההמומה והשבורה ממות שני יקיריה - בעלה ובנה הצעיר, מצאה עצמה משלמת צ'קים לשווא על טיפול השיניים היקר של בנה שכבר אינו בין החיים. סיפור זה קשה לשמוע ובטח שקשה לכרמלה לספר.

כרמית בת דודתו של יורם מספרת...

יורם היה הבן הצעיר בן 3 הבנים במשפחת אמסלם, ואילו אני הייתי אחת משלוש הבנות, מתוך 4 הילדים במשפחת ברנע.

היינו בני דודים לא קרובים בגיל, שכן הוא היה מבוגר אפילו מאחי הגדול. מאחר והוא גדל רק בין בניו, ומאחר ואחי הציק לי ולאחיותי, הצלחנו למצוא חיבור מעניין בינינו.

יורם מאד אהב אותי ואת אחיותי ובעיניי הוא תמיד היה סמל למושא והערצה. תמיד הוא היה נראה לי חזק וגדול וכל פעם שבאתי אליהם, הייתי מבקשת: "יורם תעשה שריר". הוא היה מראה לי את השרירים בידיים ואני כל פעם מחדש התפלאתי איך הוא יכול להיות כזה חזק.

הוא אהב לשחק איתנו ולהרים אותי על הידיים והכתפיים שלו ואני הייתי גאה שיש לי בן דוד כל כך גדול וחזק!

יורם היה מוכשר להפליא בציור ובאומנות. תמיד כשבאתי אליהם מצאתי אותו מצייר, על כל מה שהיה לידו, בין אם זה עיתון ובין אם זו מעטפת של מכתב שהגיע ובן אם זו מחברת.

הוא היה מצייר קריקטורות בצורה נפלאה והיה עושה קריקטורות מדהימות מכל מיני אנשים מפורסמים ופוליטיקאים שתמונותיהם התנוססו על גבי העיתון.

מידי פעם הוא היה עוזר לי בעבודות שהייתי צריכה להגיש לבית הספר, מאייר ומקשט לי אותן. תמיד התפלאתי מכשרון הציור שלו וביקשתי ממנו לא אחת ללמד אותי לצייר כל מיני דברים.

זכור לי שהשתמשתי בעבודה שהוא הכין על יפן בבית הספר ועליה קיבלתי שבחים רבים. יורם זכור לי כבחור שקט מאד, אבל מרבה לחייך.

ידעתי שהוא אוהב אותי ואת אחיותי ולכן הרבנו לבוא אליהם ולבלות במחיצתו. תמיד הסתקרנתי כילדה קטנה מהדברים שהיו לו בחדר, מכל הספרים, הציורים והשטויות שאסף.

היו ליורם תמיד סיפורים מעניינים ומצחיקים ואני נשאבת תמיד בקשב רב להאזין להם. דמותו ובמיוחד חיכו של יורם יהיו זכורים לי לעד...

מי ידע שכך יהיה... מילים ולחן: עוזי חיטמן

זה לא חלום
עוד יבוא היום
יום לו חכינו
אלפיים שנה
המלחמה האחרונה.

עוזבים את הבית
עוזבים את החברים
לובשים מדי זית
והולכים לימים אחרים.

מי ידע שכך יהיה
שבכמה לילות ללא אמא
תהפוך מנער ותהיה
לבחור מסתער קדימה.

ימים ללא בית
ימים ללא חברים
במקום דשא רק שית
גבעות עמקים והרים.

מי ידע שכך יהיה
שבכמה לילות ללא אמא
תקבל עליך תואר שכזה
שתצעק: "אחרי וקדימה!"

נחזור אל הבית
נחזור אל החברים
נפשוט מדי זית
ונחזור לימים כלפנים.

ילד

מה אגורם לו אילד - נדרי להילק
כידד סלפדמ לו אילד - הנדרי טרפיד

אצדצמ אילדור לצברום אלו פנו הולדורו באלק פקוללו
ותלפלו בתדור הולדקלו. באללו חילק נדרי אבילל לל
בלקד - חדד טלד. לצברום בו לולתק חמ חדד חל הולדלול
שלמלדרי הברט, אלו קולמל שלוללו לילדו חדד לפקיללו חמו
החקילולו היללו הכולדנו הלני שלחללפלו. אבילל, דק אודין,
בילק כמו אלו.

הצקיר בפרו אלו. נדרי - חלל חולדלו.

אבילל אלו, באלק פקוללו חלפול - לו טרחת לילדור אלו
כאלו החילק, הלללל להללללללל.

נלללו כק הולדו לחוללו הולדלו חל לללל ככד כוללו
לחללל, לחוללל. אלו וכלל אכלל חילל לולל, בחדד -
הולדללל, וכלל קללל מללל לו פנו חילק ילדנו, אבילל -
ברו.

אלו

תפילת יזכור

יזכר עם ישראל את בניו ובנותיו

הנאמנים והאמיצים, חילי צבא-הגנה לישראל,

וכל לוחמי המחטרות וחטיבות הלוחמים

במערכות העם, וכל אנשי קהילת המודיעין

והבטחון ואנשי המשטרה אשר חרפו נפשם

במלחמה על תקומת ישראל,

וכל אלה שנקצחו בארץ ומחוצה לה

בידי מקצחים מארגוני הטרור.

יזכר ישראל ויתברך בזרעו ויאבל על זיו העלומים

וחמדת הגבורה וקדשת הרצון ומסירות הנפש

אשר נספו במערכה הכבדה.

יהיו חללי מערכות ישראל עטורי הנצחון

חתומים בלב ישראל לדור דור

